

Artık Ne Çare

– Volimte · 09 Eylül 2014

Bu sefer gönlüme değmeyin ey geceler.
Ay utanır, gökyüzü yağmur olur ağlar halime.
Yüzü eskimis bir kadınım şimdi.
Sokak lambalarının altında sabahlıyorum,
Gözlerimin içindeki sen kalıntılarıyla.
Her gece aynı ortamı aynı havayı soluyorum ben.
Komşunun yarı açık penceresinden geliyor saz sesleri.
Bir derin kemanın sesi sızlatıyor yüreğimi.
Yine çoşuyor sana olan özlemim.
Bu kaçınıcı gemi yola çıkmak için bindiğim?
Her rota seni takip ediyor sanki.
Sebepsiz bir ayrılığın dizeleridir bunlar.
Bilinmedik uykulardan kaçtığım
Kan çanağı gözlerle sabahladığım.
Ay'ın görüntüsünde kendimi temize çekiyorum
Yeniden doğmak için.
Heyhatlarla savruluyor şimdi ömrüm.
Bir alabaranın alıp götürdüğü bir çıkmazlar ülkesindeyim.
Sahura kalkacak burada ki tüm şehir.
ve son İftarlar kurulacak..
Arkası bayramdır, sevinçtir.
Herkes sevdiğine kavuşacak.
Ben ise yapayalnız sensiz bir zamanın içinde mahkum olacağım.
Ellerim sema da bu bayramda dua edeceğim.
Sevenin özgürlüğüne kavuşsun bir kız.
Oğlan sevdiğini almanın sevincini yaşasın..
Küsmedim hayata sevdiğim.
Kavuşamayanlara armağanımdır bu şiirim..
Biz ol(a)madık diye onlarda yarım kalmasın.
Artık ne çare !
Dik bir yokuştan salıverdim kendimi.
Ola ki parmak uçlarına düşerim..
Neylersin işte, ne yaparsın?
Bu da bir düş,
Bu da bir ümit.

Bu da bir hayal,
Bu da bir bekleyiş..

Bu da bir özlem, bu da bir hasret, bu da bir hayal kırıklığı.....

Büşra KARACAN/ Volimte.